

Ezer év

Szeretteim, főképp egy dolog ne kerülje el figyelmeteket: az, hogy egy nap az Úr előtt annyi, mint ezer év, ezer év pedig annyi, mint egy nap. (2Pét3,8)

Merjük-e ezt a megjegyzést komolyan, szó szerint venni. Ha igen, akkor érdekes dolgok kerekedhetnek ki belőle. Vizsgáljuk meg a Biblia tanúsága szerint ennek egy kiemelését, egy összevetését.

Egyházunk úgy tanítja, hogy Ábrahámától négyezer év telt el Krisztus születéséig. Krisztus születésétől pedig kétezer év telt el mostanáig. Ez a hatezer év, mely Istennél hat nap, hogy viszonyul Földünk teremtéstörténetéhez?

„Kezdetkor teremtette Isten az eget és a földet... „Legyen világosság”, és lett világosság... Isten elválasztotta a világosságot a sötétségtől... – első nap.

...„A vizek közepén keletkezzék szilárd boltozat, és alkosson válaszfalat a vizek között.” – második nap.

...emelkedjék ki a száraz.”... „Teremjen a föld zöldellő növényeket, amelyek termést hoznak, és fákat, amelyek magot rejtő gyümölcsöt teremnek a földön.” – harmadik nap.

...„Legyenek világító testek az égbolton... Ezek határozzák meg az ünnepeket, a napokat és az éveket... – negyedik nap.” (Ter 1,1-19)

A négy nap alatt Isten megteremtette a Földön a vizeket, hegyeket, nappalt, éjszakát, az égiteket és a növényeket. Ez volt az első négy nap tevékenysége. Ez volt az előkészület az egyéb élőlények sokaságának. Tehát a négy nap alatt megalkotta az alapokat az élőlények és az ember létezéséhez.

És mi történt a Krisztusra irányuló istenhit terén? A négyezer év alatt az Ószövetség népén keresztül előkészítette Isten Krisztus érkezését, kialakult az Élet (Krisztus) megjelenésének az alapja, megszülethetett az Új szövetséget hozó Krisztus. És hogyan volt tovább?

„Isten szólt: „A vizek teljenek meg élőlények sokaságával, az égen, a föld felett pedig röpködjenek madarak.” – ötödik nap.

...„Hozzon elő a föld élőlényeket fajuk szerint: háziállatokat, csúszómászókat és mezei vadakat fajuk szerint.”... „Teremtsünk embert képmásunkra, magunkhoz hasonlónak... Isten megteremtette az embert, saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket... töltsétek be a földet és vonjátok uralmatok alá... ami a földön mozog és lélegzik, minden zöld növényt táplálékul adok.” – hatodik nap. (Ter 1,20-31)

A következő két nap alatt Isten megteremtette az élőlényeket és a háziállatokat, majd azokat, illetve a magot és gyümölcsöt termő növényeket az ember gondozására bízta. Tehát a hatodik nap befejeztével véget ért az élet teremtése a Földön.

Krisztus Egyházában is a kétezer év alatt beteljesedett az, hogy betöltötte az Egyház a Földet, hogy uralkodjon, gazdálkodjon a Föld javaival. (Az egy másik kérdés, hogy ezzel nem tudunk emberiség szintjén jól gazdálkodni – a folyamatos sátáni kísértések miatt) Az embereknek elég nagy része akarva vagy sodródva, de visszaél a szabad akaratával és a sátán (a lázadó angyalok) csábításának enged, az Isten szerető hívásával szemben. Itt meg kell jegyezni, hogy az evilági sodródással szemben Isten hívására hallgatva „dolgozni” kell. Az isteni útért meg kell küzdeni és ez a ma emberének nem szokott tetszeni. A pillanatnyi élvezetek sokkal csábítóbbak – ezt a sátán is nagyon jól tudja...

És ezután következett a megpihenés:

...Isten a hetedik napon befejezte művét, amit alkotott. A hetedik napon megpihent munkája után, amit végzett. Isten megáldotta és megszentelte a hetedik napot, mert azon megpihent egész teremtő munkája után. (Ter2,1-3)

Tehát Isten azért áldotta és szentelte meg a hetedik napot, mert azon pihent meg hatnapi tevékenysége után.

Ezek szerint a hetedik évezred a Krisztus hívők boldog megpihenése kellene, hogy legyen! Ennek lassú, folyamatos fejlődésből eredő kialakulása egyáltalán nem látszik reálisnak. Ennek létrejötte – az ember szabad akaratból elkövetett sok-sok engedetlensége, bűne miatt – nem történhet meg egyszerűen, csak valamilyen nagy „lenullázást” követően. Sajnos miattunk, úgy néz ki, előbb el kell jutni a három napos sötétségig... De utána csodálatos világ vár az igaz hithez ragaszkodók számára! Ezért érdemes küzdeni nap mint nap evilág fejedelme, a sátán ellen. Hiszen az örök élet boldogsága, de már az ezer éves Mennyei Jeruzsálem időszaka sem mérhető az itt, most eltöltendő néhány évhez, évtizedhez! Tartsunk ki! Engeszteljünk, imádkozzunk, böjtöljünk, Isten nagyobb dicsőségére!

Jánossy Gábor

(gondolatok p. Martino Penasa:

Krisztus visszatérése a kapuban áll? c. könyv alapján)